

Samuelson: Som det fremgaar af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, paalignes Skatten til de færøske Kommuner dels som Skat til Opholdskommunen og dels som Skat til Erhvervskommunen. En Del af Skatten paalignes Kommunernes matrikulerede Jordegods efter Marketal. I en enkelt Kommune, Thorshavn Kommune, paalignes en Del af Skatten paa samtlige i Kommunen værende Bygninger efter disses Værdi, men den væsentligste Del af Kommuneskatten fordeles efter Ligningsmyndighedernes Skøn paa samtlige Skatteborgere efter deres Formue og Lejlighed, som det hedder. Skatten til Amtsrepartitionsfonden paalignes dels Amternes matrikulerede Jordegods med et mindre Beløb, dels Kommunerne i Amtet. Fordelingen mellem Kommunerne foretages af Færøernes Lagting. Af det Beløb, som paalignes Kommunerne, fordeles Halvdelen efter Folketal og den anden Halvdel efter Lagtingets Skøn. I Lagtinget har man i flere Aar beskæftiget sig med Spørgsmaalet om den kommunale og amtskommunale Beskatning, navnlig paa Grund af, at Utilfredsheden med de gældende Skatteregler har været stigende i samme Grad, som Skattebyrderne er blevet mere og mere trykkende, en Utilfredshed, som maaske mest har været rettet mod Skatten til Amtsrepartitionsfonden. Denne Skat er i de sidste 4—5 Aar blevet fordoblet mange Gange. Man har i Lagtinget navnlig ønsket at komme bort fra det frie Skøn, som har spillet en alt for stor Rolle. Ude i Sognekommunerne har man nemlig dels skullet skønne over, hvor stor Skatteindtægt en Skatteborger kan tænkes at have, og derefter har man skullet skønne over, hvor stor en Skat han skulde bære til Kommunen. Med Hensyn til Skatten til Amtsrepartitionsfonden har Lagtinget jo først skullet skønne over de enkelte Sognes Skatteevne og derefter træffe Beslutning om, hvor stor en Del af Amtsrepartitionsfondsskatten hvert enkelt Sogn skal yde. Det kan ikke nægtes, at Skønnet mange Gange har været vanskeligt, særlig for Lagtinget, som ikke har haft stort andet at holde sig til end Folketallet og et mere eller mindre grundigt Kendskab til de lokale Forhold.

Ved det foreliggende Lovforslags Genneførelse skulde man bl. a. opnaa, at de kommunale Myndigheder faar et sikrere Grundlag for Skatteudskrivningen end hidtil, nemlig den i Forslagets § 19 ommeldte Fortegnelse, der skal indeholde Størrelsen af vedkommende Skatteyderes

Indkomst, saaledes som den er opgivet af dem selv og kontrolleret af vedkommende Ligningsmyndighed. Det Skattegrundlag, som Sognekommunerne saaledes tilvejebringer hver for sig til deres eget Brug, skal derefter sendes til Lagtinget, som derigennem faar det fornødne Indblik i Sognenes Skatteindtægter og derved skulde staa bedre rustet til at placere den Skat, som det er nødvendigt at udskrive til Amtskommunens Fornødenheder.

Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, men kun nævne, at det er blevet behandlet i Lagtinget og vedtaget der med betydeligt Flertal. Der blev dog fra Medlemmer, der har særligt Kendskab til kommunale Forhold, rejst Indvendinger mod Forslaget. Man gjorde navnlig gældende, at de i Forslagets §§ 17—20 foreskrevne Frister er for korte. Imidlertid var man paa det rene med, at de ikke godt kunde sættes længere, naar Skatteligningen skulde kunne fremlægges til Eftersyn, inden Fiskerne om Foraaret skulde ud med Skibene, og man var enig om i Lagtinget at holde fast paa, at der maatte gives Fiskerne Lejlighed til at kontrolere Ligningslisterne, inden de tog ud paa Fiskeri.

Jeg tillod mig før at nævne, at der har været stigende Misfornøjelse med de gældende Skatteregler. Jeg tror, jeg kan sige, at Misfornøjelsen med Skattereglerne heller ikke vil ophøre, naar nærværende Lovforslag er gennemført; det er nemlig ikke saa meget Skattereglerne, det er galt med, som den Omstændighed, at Skattebyrderne efterhaanden er blevet saa svære i Forhold til Skatteevnen. Jeg er ikke i Tvivl om, at man, selv med den mest retfærdige Fordeling af Skattebyrden, vil have Grund til at klage fra Skatteydernes Side. Jeg anerkender imidlertid, at det foreliggende Lovforslag paa væsentlige Punkter betyder et Fremskridt. Jeg ved, at et Flertal bestaaende af Lagtingsmænd fra begge de politiske Grupper i Lagtinget ønsker Lovforslaget gennemført, og jeg har ogsaa selv stemt for det i Lagtinget.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

H. P. Hansen: Det foreliggende Lovforslag er i det væsentlige i Overensstemmelse med de Regler, som er gældende for den kommunale Beskatning her i Landet, og jeg kan derfor paa mit Partis